

Szentháromság Vasárnapja B

*Akiket Isten lelke vezérel,
azok Isten gyermekei. (vö. Róm 8,14)*

Olvasmány

Második Törvénykönyv 4,32-34.39-40

Mózes a pusztában ezt a beszédet intézte a néphez: "Kutasd a régi időket, amelyek előtted voltak, attól a naptól kezdve, hogy Isten embert teremtett a földre! Vajon az ég egyik határától a másikig történt-e valaha ilyen nagy dolog, lehetett-e hallani hasonlót? Van-e olyan nép, amelyik hallotta az élő Istent lángok közül beszélni, ahogy te hallottad, és életben maradt? Volt-e valaha is olyan Isten, aki megtette, hogy egy népet kivezessen egy másik nép köréből: megpróbáltatásokkal, jelekkel és csodákkal, háborúsággal, erős kézzel és kinyújtott karral, nagy csapásokkal, ahogy az Úr, a ti Istenetek veletek tette Egyiptomban a szemetek láttára?

Tudd meg hát, és vésd szívedbe, hogy fönn az égben és lenn a földön az Úr az Isten, senki más! Tartsd meg parancsait és törvényeit, amelyeket ma parancsolok neked, hogy jól menjen sorod, és majd utánad gyermekeidnek is, és hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened neked ad örökre!"

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,14-17

Testvéreim! Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el. Általa szólítjuk őt így: "Abba, Atya!"

A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekei, akkor örökösei is: Istennek örökösei, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

Evangélium

Máté 28,16-20

Abban az időben: A tizenegy tanítvány elment Galileába, fel arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte a földre. Egyesek azonban még mindig kételkedtek. Jézus odament hozzájuk, és ezt

mondta nekik: "Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön. Ezért most menjetek el, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig!"

Elmélkedés

Bonyolult dolog a Szentháromságos Istenről beszélni: hagyjuk meg nyugodtan ezt a feladatot szakembereknek. Mi sokkal inkább arra vagyunk hivatva, hogy megosszuk tapasztalatainkat a Szentháromság egy Istenről és őt hirdessük. Hogyan hirdethetjük azonban meggyőzően ezt az oly felfoghatatlan Istent anélkül, hogy elvont témává ne tennénk? Segítenek ebben azok a tapasztalatok, amelyeket keresztény és zsidó testvéreink szereztek Istennel kapcsolatban az évszázadok során.

Az Ószövetség nem ad kifejezett kinyilatkoztatást a Szentháromságról. Túl szoros volt a zsidó egyistenhit, amely Izrael Istenét óvta a környező népektől. Mégis megtapasztalja a zsidó nép történelme folyamán újra és újra, hogy Isten ugyan az "egyetlen", mégsem "magányos". A legrégebb időktől kezdve olyan Istenről beszélnek, aki folyamatosan párbeszédet folytat a világgal, az emberekkel, választott népével. Ez az ószövetségi olvasmányok szerzőinek tapasztalat is, amikor arról beszél, hogyan tapasztalta meg Izrael történelme során Isten atyai kezét.

Urának feltámadása után kezdi megsejteni az ősegyház Isten sokszintű letmódját. Lassanként felfogja, milyen szoros kapcsolatban áll Jézus azzal, "Aki életet ad a holtaknak" – vagyis Istennel való egységét.

Nem véletlen, hogy Szentháromság vasárnap az egyházi év három nagy ünnepét követi – Karácsony, Húsvét, Pünkösd. Ezek ugyanis azok az ünnepek, amelyek tartalmazzák a Szentháromságos Isten egy egy dimenzióját:

Karácsony: imádjuk Isten, Aki üdvösségünkért aggódva fordul felénk.

Húsvét: imádjuk Istent, Aki Fiában feltámad és mindannyiunkért legyőzi mindörökre a mulandóságot és halált.

Pünkösd: imádjuk Istent, Aki Szentlélekként a világon mindenhol működik megszámlálhatatlan sok emberben.

Hasonlóképpen megvilágíthatjuk a számunkra oly megszokott mozdulat, a keresztvetés irányait: Isten leszáll a magasból a mi történelmünkbe; ezért nevezzük Atyánknak, aki kezét nyújtja nekünk, gyermekeinek.

Történelmünkből, a mulandóságból és halálból feltámad és Emberfiaként előttünk jár. Ugyanakkor kiterjed az egész világra mint Szentlélek, Aki mindent áthat.

Oly gyakran jelöljük meg magunkat – néha tán figyelmetlenül – a kereszt jelével. Ha a mozdulatokban észleljük ezeket a hittapasztalatokat Istennel kapcsolatban és ezekből egy tudatosabb cselekvés fejlődik ki, akkor értelmet adtunk ennek a vasárnapnak.